

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องนี้ เป็นการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบโน้ตค้นทางจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่สาม ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเล่นพื้นเมืองของเด็กภาคเหนือ กับกิจกรรมตามแผนการสอนของกระทรวงศึกษาธิการ และศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่สาม ที่มีต่อการอนุรักษ์วัฒนธรรมพื้นบ้านด้านการเล่นพื้นเมืองของเด็กภาคเหนือ

ผู้วิจัยใช้วิธีเก็บข้อมูลโดยนำค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของคะแนนการทดสอบจากแบบสอบวัดมโนทัศน์ทางจริยธรรมของตัวอย่างประชากรกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม มาเป็นคะแนนทดสอบก่อนเรียน (Pre test) หลังจากนั้นจึงนำแผนการสอนจริยศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยนำการเล่นพื้นเมืองของเด็กภาคเหนือเป็นกิจกรรมหลักไปสอนตัวอย่างประชากรกลุ่มทดลอง และนำแผนการสอนจริยศึกษาของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการไปสอนตัวอย่างประชากรกลุ่มควบคุม เป็นเวลา 4 สัปดาห์ เมื่อการสอนสิ้นสุดลง ผู้วิจัยนำแบบสอบวัดมโนทัศน์ทางจริยธรรมชุดเดิมมาทดสอบหลังเรียน (Post-test) แล้วนำคะแนนที่ได้มาคำนวณหาค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ต่อจากนั้นจึงทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างคะแนนทดสอบหลังเรียน (Post-test) ระหว่างตัวอย่างประชากรกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมด้วยการทดสอบค่าที (t-test) และทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างคะแนนทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) และคะแนนทดสอบหลังเรียน (Post-test) ของตัวอย่างประชากรทั้ง 2 กลุ่ม ด้วยการทดสอบค่าที (t-test) เพื่อพัฒนาการทางการเรียน

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่สาม ที่มีต่อการอนุรักษ์วัฒนธรรมพื้นบ้านด้านการเล่นพื้นเมืองของเด็กภาคเหนือ ชุดที่ 1, ชุดที่ 2 และชุดที่ 3 มาคำนวณหาค่าร้อยละ และแจกแจงระดับพฤติกรรมของนักเรียนจากแบบประเมินตนเองทางจริยธรรม และแบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียนโดยครูประจำชั้น

1. การวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อทดสอบสมมติฐานว่า

มโนทัศน์ทางจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่สาม ที่เรียนด้วยกิจกรรมการ
ละเล่นพื้นเมืองของเด็กภาคเหนือ กับกิจกรรมตามแผนการสอนของกระทรวงศึกษาธิการ แตก
ต่างกัน

ผู้วิจัย นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลใน ตารางที่ 7 - 10 ดังนี้

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบมโนทัศน์ทางจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่
สามระหว่างนักเรียนกลุ่มที่เรียนด้วยกิจกรรมการละเล่นพื้นเมืองของ
เด็กภาคเหนือ กับนักเรียนกลุ่มที่เรียนด้วยกิจกรรมตามแผนการสอน
ของกระทรวงศึกษาธิการก่อนสอน

ประเภทตัวอย่างประชากร	$\bar{X}$	S.D.	t
กลุ่มที่เรียนด้วยกิจกรรมการละเล่นพื้นเมืองของเด็กภาคเหนือ	28.85	7.97	0.73
กลุ่มที่เรียนด้วยกิจกรรมตามแผนการสอนของกระทรวงศึกษา ธิการ	27.25	7.78	

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่า ก่อนสอนด้วยกิจกรรมการละเล่นพื้นเมืองของเด็ก
ภาคเหนือ และกิจกรรมตามแผนการสอนของกระทรวงศึกษาธิการ นักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม มีมโนทัศน์
ทางจริยธรรมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 8 เปรียบเทียบมโนทัศน์ทางจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่สาม
ของนักเรียนกลุ่มที่เรียนด้วยกิจกรรมการละเล่นพื้นเมืองของเด็กภาค
เหนือ ก่อนสอนและหลังสอน

ผลของการสอบ	$\bar{x}$	σ^2	t
คะแนนสอบก่อนเรียน	28.85	16.70	6.65*
คะแนนสอบหลังเรียน	32.96		

*มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนกลุ่มที่เรียนด้วยกิจกรรมการละเล่นพื้นเมือง
ของเด็กภาคเหนือ ได้คะแนนการทดสอบจากแบบสอบถามวัดมโนทัศน์ทางจริยธรรม เพิ่มขึ้นอย่างมีนัย-
สำคัญที่ระดับ .05 นั่นคือหลังการเรียนด้วยกิจกรรมการละเล่นพื้นเมืองของเด็กภาคเหนือ นักเรียน
มีมโนทัศน์ทางจริยธรรมสูงขึ้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 9 เปรียบเทียบมโนทัศน์ทางจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่สาม
ของนักเรียนกลุ่มที่เรียนด้วยกิจกรรมตามแผนการสอนของกระทรวง
ศึกษาธิการ ก่อนสอนและหลังสอน

ผลของการสอน	$\bar{x}$	s^2	t
คะแนนสอบก่อนเรียน	27.25	9.30	6.93*
คะแนนสอบหลังเรียน	29.66		

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนกลุ่มที่เรียนด้วยกิจกรรมตามแผนการสอน
ของกระทรวงศึกษาธิการได้คะแนนการทดสอบจากแบบสอบวัดมโนทัศน์ทางจริยธรรม เพิ่มขึ้น
อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 นั่นคือ หลังจากการสอนด้วยกิจกรรมตามแผนการสอนของกระทรวง
ศึกษาธิการ นักเรียนมีมโนทัศน์ทางจริยธรรมสูงขึ้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10 เปรียบเทียบมโนทัศน์ทางจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่สาม ระหว่างนักเรียนกลุ่มที่เรียนด้วยกิจกรรมการละเล่นพื้นเมืองของเด็กภาคเหนือ กับนักเรียนกลุ่มที่เรียนด้วยกิจกรรมตามแผนการสอนของกระทรวงศึกษาธิการ หลังสอน

ประเภทนักเรียน	$\bar{X}$	S.D.	t
กลุ่มที่เรียนด้วยกิจกรรมการละเล่นพื้นเมือง ของเด็กภาคเหนือ	32.96	6.72	6.87*
กลุ่มที่เรียนด้วยกิจกรรมตามแผนการสอน ของกระทรวงศึกษาธิการ	29.66	7.66	

*มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่าหลังจากการสอนด้วยกิจกรรมการละเล่นพื้นเมืองของเด็กภาคเหนือ และกิจกรรมตามแผนการสอนของกระทรวงศึกษาธิการ นักเรียนทั้ง 2 กลุ่มมีมโนทัศน์ทางจริยธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 นั่นคือ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. การวิเคราะห์ข้อมูล เกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่สามที่มีต่อการอนุรักษ์วัฒนธรรมพื้นบ้าน ด้านการละเล่นพื้นเมืองของเด็กภาคเหนือ

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ 11-14 ดังนี้

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่สามที่มีต่อการอนุรักษ์วัฒนธรรมพื้นบ้านด้านการละเล่นพื้นเมืองของเด็กภาคเหนือ ชุดที่ 1

อันดับ ที่	การละเล่นพื้นเมืองของ เด็กภาคเหนือ	คิดว่าเคยหรือไม่เคยเล่น		คิดว่าควรหรือไม่ควร					
		การละเล่นพื้นเมือง		นำมาเล่นในสมัยนี้					
		เคยเล่น จำนวน N=54	ไม่เคยเล่น จำนวน ร้อยละ N=54	ควร จำนวน ร้อยละ N=54	ไม่ควร จำนวน ร้อยละ N=54				
1.	กระต่ายขาเดียว	52	96.29	2	3.70	38	70.37	16	29.63
2.	เก็บดอกบัว	14	25.92	40	74.07	27	50.00	27	50.00
3.	จิ้งกระติง	20	27.03	34	62.96	24	44.84	30	55.56
4.	จิ้งออกเหล่า	15	27.77	39	72.22	32	59.26	22	40.74
5.	ชนกว้าง	29	53.70	23	42.59	26	48.75	28	51.85
6.	ซ่อนไข่ม่มเต่า	50	92.59	4	7.40	44	81.48	10	18.52
7.	ตาล้อง	18	33.33	36	66.67	27	50.00	27	50.00
8.	ขี่แนค	22	40.74	32	59.26	28	51.85	26	48.15
9.	บ่าชี้เข้าทราย	27	50.00	28	51.85	36	66.66	17	31.48
10.	ม้าจกคอก	37	68.51	17	31.48	43	23.22	11	20.37
11.	แมวกินน้ำมัน	25	46.29	29	53.70	38	70.37	16	29.63
12.	ก้องถบ	22	40.74	32	59.25	51	94.44	24	44.44
13.	ก้องขหมาใส่ลูกก้าง	19	35.18	35	64.81	33	61.11	21	38.89
14.	ไก่มะม่วง	15	27.77	39	72.22	36	66.66	18	33.33

อันดับ ที่	การละเล่นพื้นเมืองของ เด็กภาคเหนือ	คิดว่าเคยหรือไม่เคยเล่น		คิดว่าควรหรือไม่ควร นำมาเล่นในสมัยนี้					
		เคยเล่น	ไม่เคยเล่น	ควร	ไม่ควร				
		จำนวน N = 54	ร้อยละ N = 54	จำนวน N = 54	ร้อยละ N = 54				
15.	บ่าบ่าเจ้ม	35	64.81	19	35.18	44	81.48	10	18.52
16.	บ่าบ่าเข้าดำ	35	64.81	19	35.18	41	75.93	13	24.07
17.	บ่าบ่ากินเมือง	27	50.00	27	50.00	42	77.78	12	22.22
18.	ช้อนเหล็ก	20	27.03	34	62.96	31	57.41	23	42.59
19.	ปี่ตอซัง	27	50.00	27	50.00	42	77.78	12	22.22
20.	ปิ่นผะลอบ	39	72.22	25	46.29	43	79.63	11	20.37
21.	ม้าก้านกล้วย	48	88.88	6	11.11	49	90.74	5	9.26
22.	ยู้สาว	31	57.40	23	42.59	38	70.37	16	29.63
23.	บ่าช่าง	40	74.07	14	25.93	46	85.19	8	14.81
24.	ลูกโป่งยางละหู่	32	59.25	22	40.74	43	79.63	11	20.37
25.	เล่นไม้จั่ว	21	38.89	33	61.11	23	42.59	31	57.41
26.	สีกไม้กางเกง	41	75.93	13	24.07	34	69.96	20	37.04
27.	สีกบ่าก๊อบเก็บ	43	79.63	11	20.37	31	75.93	13	24.07
28.	หงผ้าชีโซ่	24	44.44	30	55.56	23	61.11	21	38.89
29.	หมากเก็บไม้	41	75.93	13	24.67	42	77.78	12	22.22
30.	ม้าจ๊กคอก	40	75.93	14	25.92	38	70.37	16	29.62
31.	แสงตะวัน	40	74.07	14	25.92	42	77.78	12	22.22
32.	แสงสี	35	64.81	19	35.18	41	75.93	13	24.07
33.	แสงแปด	37	68.52	17	31.48	44	81.48	10	18.52
34.	บ่าโหว่	23	42.59	31	57.41	29	53.70	25	46.30
35.	งูสิงสาง	34	62.96	20	37.04	42	77.78	12	22.22

อันดับ ที่	การละเล่นพื้นเมืองของ เด็กภาคเหนือ	คิดว่าเคยหรือไม่เคยเล่น		คิดว่าควรหรือไม่ควร	
		การละเล่นพื้นเมือง		นำมาเล่นในสมัยนี้	
		เคยเล่น	ไม่เคยเล่น	ควร	ไม่ควร
		จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ	จำนวน ร้อยละ
		N = 54	N = 54	N = 54	N = 54
36.	ขี้ม้าส่งเมือง	45 83.33	10 18.52	46 85.19	8 14.81
37.	บ่ากอน	24 44.44	30 55.56	38 70.37	16 29.63
38.	เล่นชายของ	44 81.41	10 18.52	47 87.04	7 12.96
39.	ตักเม็คมะขาม	42 77.78	12 22.22	46 85.19	8 14.81
40.	กระโตกเชือก	50 92.59	4 7.41	45 83.33	9 16.67
41.	เป่าหนังยาง	40 74.07	14 25.92	36 61.67	18 33.33
42.	ยิงกั้ง	29 53.70	25 46.29	15 27.78	39 72.22
43.	โต-โป้ง	45 83.33	9 16.67	49 90.74	5 9.26
44.	โธ-วา-แป๊ะ	48 88.86	6 11.11	50 92.59	4 7.40
45.	ท่ายกั้น "อะหยัง-เอ๊ะ"	32 59.26	22 40.74	41 75.93	13 24.07
46.	บทร้องเล่น "จุ่มจะหลี่..."	43 79.63	11 20.37	48 88.89	7 12.96
47.	"ปะเป็มไบพูล"	29 53.70	25 46.30	45 83.33	9 16.67
48.	"จ้ำจี้จ้ำจวค."	46 85.19	8 14.81	51 94.44	3 5.56
49.	"จ้ำจี้จ้ำจอก."	32 59.26	22 40.74	49 90.74	5 9.26
50.	"กุงกี้กุงก้อย..."	38 70.37	16 29.63	43 79.63	11 20.37
51.	"ผนคกสุยสุย."	43 79.63	12 22.22	46 85.19	8 14.81
52.	"ลิกจุงจา..."	40 74.07	14 25.92	48 88.89	6 11.11
53.	"ลิกก้องก้อ..."	40 74.07	14 25.92	44 81.48	10 18.52
54.	"เกล้าผมจิกปิก"	22 40.74	32 59.26	38 70.37	16 29.63
55.	"โต้นเต้นโต้นเต้น"	19 35.19	35 64.81	36 61.67	18 33.33
56.	"มคแดงมคดำ"	42 77.78	12 22.22	45 83.33	9 16.67
57.	"ซิจซิจจ่า..."	35 64.81	19 35.18	42 77.78	12 22.22
58.	"ตคเน่าตคหนอน"	38 70.37	16 29.63	36 66.67	18 33.33

จาก ตารางที่ 11 แสดงว่า นักเรียนเคยเล่นการละเล่นพื้นเมืองของเด็กภาคเหนือ
เรียงลำดับจำนวนจากมากไปหาน้อย 3 ชนิด คือ

"กระต่ายขาเดียว"	มีผู้ที่เคยเล่น	52 คน	คิดเป็นร้อยละ	96.29
"ซ่อนไข่แม่เต่า"	มีผู้ที่เคยเล่น	50 คน	คิดเป็นร้อยละ	92.59
"กระโดดเชือก"	มีผู้ที่เคยเล่น	50 คน	คิดเป็นร้อยละ	92.59

นักเรียนไม่เคยเล่น การละเล่นพื้นเมืองของเด็กภาคเหนือ เรียงลำดับจำนวน จาก
มากไปหาน้อย 3 ชนิด คือ

"เก็บดอกจิว"	มีผู้ไม่เคยเล่น	40 คน	คิดเป็นร้อยละ	74.07
"จั่วออกเหล่า"	มีผู้ไม่เคยเล่น	39 คน	คิดเป็นร้อยละ	72.22
"ไก่มะม่วง"	มีผู้ไม่เคยเล่น	39 คน	คิดเป็นร้อยละ	72.22

นักเรียนเห็นสมควรให้นำการละเล่นพื้นเมือง ของเด็กภาคเหนือ มาเล่นในสมัยนี้
เรียงลำดับจำนวนจากมากไปหาน้อย 3 ชนิด คือ

"ก๊องถบ"	มีผู้ที่คิดว่าควร	51 คน	คิดเป็นร้อยละ	94.44
"จ้ำจี้จ้ำจวด"	มีผู้ที่คิดว่าควร	51 คน	คิดเป็นร้อยละ	94.44
"โอ-วา-แป๊ะ"	มีผู้ที่คิดว่าควร	50 คน	คิดเป็นร้อยละ	92.59

นักเรียนที่ไม่เห็นสมควรให้นำการละเล่นพื้นเมืองของเด็กภาคเหนือมาเล่นในสมัยนี้
เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ชนิด คือ

"ยิงกั้ง"	มีผู้ที่ไม่คิดว่าไม่ควร	39 คน	คิดเป็นร้อยละ	72.22
"เล่นไม้จิว"	มีผู้ที่ไม่คิดว่าไม่ควร	31 คน	คิดเป็นร้อยละ	57.41
"จั่วกระหิง"	มีผู้ที่ไม่คิดว่าไม่ควร	30 คน	คิดเป็นร้อยละ	55.56

ตารางที่ 12 จำนวน และร้อยละของความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่สาม
ที่มีต่อการอนุรักษ์วัฒนธรรมพื้นบ้าน ด้านการละเล่นพื้นเมืองของเด็กภาค
เหนือ ชุดที่ 2

ลำดับ ที่	รายการ	เห็นด้วย		คัดค้านใจ ไม่ได้		ไม่เห็นด้วย	
		จำนวน N = 54	ร้อยละ	จำนวน N=54	ร้อยละ	จำนวน N=54	ร้อยละ
1.	เด็ก ๆ ในโรงเรียนควรช่วยกันทำ ของเล่นจากวัสดุในท้องถิ่น เช่น บ่าโหว้, บ่าช่าง, บ่ากอน, บ่ากอบแก้ว ลูกก้าง ฯลฯ	48	88.88	6	11.11	—	—
2.	การเล่น ยู้สาว, บ่ากอน, บ่าบ้ำ กินเมือง, ฯลฯ นำไปจัดแข่งขัน กีฬาในโรงเรียนได้	46	85.18	6	11.11	2	3.70
3.	กะลามะพร้าว, ก้านกล้วย, ทอชิง ข้าว และดินเหนียว สามารถนำมา ประดิษฐ์เป็นของเล่นได้	44	81.48	8	14.81	2	3.70
4.	การ โตะ-โป้ง หรือ โอ-วา-แปะ เป็นการเล่นเสี่ยงทายแสดงถึงการไม่ เอาเปรียบกันปัจจุบันนิยมเล่นได้	48	88.88	5	9.25	1	1.85
5.	ถ้านักเรียน โตขึ้น จะช่วยสอนการ ละเล่นตามพื้นบ้านของเรา เช่น การเล่นตาแสง, บ่าช่าง, บ่ากอน, บ่าบ้ำเจ็ม ฯลฯ ให้กับน้อง ๆ ได้	40	74.07	10	18.51	4	7.40

ตารางที่ 12. (ต่อ)

ลำดับ ที่	รายการ	เห็นด้วย		คัดสินใจ ไม่ได้		ไม่เห็นด้วย	
		จำนวน N=54	ร้อยละ	จำนวน N=54	ร้อยละ	จำนวน N=54	ร้อยละ
6.	ไม้ไผ่หรือไม้ซาง, เชือกปอ เรา สามารถทำ ยุงจา(ชิงช้า) แขนว ไว้ตามใต้ต้นไม้ต่าง ๆ เพื่อใช้เล่นได้	40	79.07	10	18.51	4	7.40
7.	เมล็ดมะขาม, หรือน้อยหน้า หรือ เมล็ดนุ่น เราสามารถทำมาเล่นบ่ากอน ได้ โดยเย็บเป็นถุง และย้งนำมาเล่น อีตัก เข้าของหรือลงหลุมได้อีกด้วย	43	79.63	11	20.37	—	—
8.	การเล่นยิงปืน และแสดงการสู้รบแบบ ทหาร เราสามารถทำปืนได้จากกระบอก ไม้ไผ่และใช้หญ้าขัด ทำเป็นลูกกระสุน ที่เรียกว่า "ก้องถน" ได้	31	57.91	18	33.33	5	9.25
9.	การเล่น แสงสี, แสงตะวัน และแสง แปด ผีกการคิดคำนวณได้ ในปัจจุบัน เด็ก ๆ ยังไม่รู้จักเพราะผู้ใหญ่ไม่ได้ ถ่ายทอดให้	39	72.22	9	16.66	6	11.11
10.	การเล่นแนดบก, แนดอง, แนดแปด เสา นอกจากจะทำให้สนุกสนานแล้ว ยังแสดงถึงความมีน้ำใจเอื้อเฟื้อ แผ่แก่ผู้อื่น และเป็นการฝึกให้มีไหว พริบคล่องแคล่วอีกด้วย	45	83.38	7	12.96	2	3.70

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ลำดับ ที่	รายการ	เห็นด้วย		ตัดสินใจ ไม่ได้		ไม่เห็นด้วย	
		จำนวน N=54	ร้อยละ	จำนวน N=54	ร้อยละ	จำนวน N=54	ร้อยละ
11.	การเล่น ไก่ขันตั้ง, ง้าวอกเหล่า เป็น การเล่นที่แสดงให้เห็นถึงการทำมาหา กินอย่างง่าย ๆ ในท้องถิ่นของเราได้	36	66.66	11	20.37	6	11.11
12.	การเล่นเก็บดอกงิ้ว เป็นการนำวัสดุ ธรรมชาติมาเป็นอุปกรณ์การเล่น ช่วย ให้นักเรียนหัดทำงานฝีมือ และรู้จัก เก็บออมสิ่งของ	41	75.92	10	18.52	3	5.55
13.	การเก็บลูกผัก ร้างลิง มาเล่นทอย สะบ้ายัง ช่วยประหยัดเงินในการ ซื้ออุปกรณ์การเล่นอย่างหนึ่ง	36	66.66	14	25.92	4	7.41
14.	"บ่าโท้ว" เราสามารถเล่นแทนเครื่อง ดนตรีได้	34	62.96	14	25.92	6	11.11
15.	เราสามารถนำรายปณดินริมฝั่งแม่น้ำ มาปั้นเป็นลูกกลม ๆ เพื่อใช้เล่น "บ่า เข้าช้ทราย" ได้อย่างสนุกสนาน	31	57.41	18	33.33	5	9.26
16.	การเล่น "งูสิงสาร" และ "ยู่สาว" ช่วยฝึกให้ผู้เล่นมีความสามัคคีกัน	21	38.88	10	18.52	2	3.70
17.	ถ้านักเรียนกำลังเห็นเพื่อนเล่น เกม ตัวต่อพลาสติก นักเรียนจะรู้สึกเสียใจ มากถ้าไม่ได้เล่น	15	27.78	12	22.22	18	33.33

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ลำดับ ที่	รายการ	เห็นด้วย		คัดสินใจ ไม่ได้		ไม่เห็นด้วย	
		จำนวน N=54	ร้อยละ	จำนวน N=54	ร้อยละ	จำนวน N=54	ร้อยละ
18.	ในเวลาว่างหลังเลิกพักกลางวัน นักเรียนชอบชวนเพื่อน ๆ เล่นเสื่อข้ามห้วย, ไม้ทิ่ง หรือจั่วออกเหล้า ดีกว่าที่จะเล่นเกมกดไฟฟ้า	39	72.22	11	20.37	4	7.41
19.	การเล่น สิกไม้ย่างก้างแก้ง และเคิน ก๊อบแก็บ สามารถฝึกการทรงตัวและความอดทนได้	41	75.92	12	22.22	1	1.85
20.	การเล่น ชนกวาง นักเรียนไม่ควรนำมาเล่น เพราะเป็นการทรมานสัตว์	38	70.37	10	18.52	6	11.11
21.	การเล่น ปริศนาคำทายที่เกี่ยวกับ พืช, สัตว์ ทำให้นักเรียนได้ความรู้ทางด้านสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตได้	47	87.04	6	11.11	1	1.85
22.	การเล่นปริศนาคำทายด้วยภาษาพื้นเมือง ทำให้นักเรียนได้ทราบถึง ขนบธรรมเนียม ประเพณีและวัฒนธรรมการทำมาหากินในท้องถิ่นของเรา	43	79.62	8	14.81	3	5.55
23.	การเล่นกระโตกเชือกหรือหนังยาง ช่วยฝึกให้นักเรียนรู้จักออกกำลังกายได้ อย่างหนึ่ง	37	68.52	14	25.92	3	5.55

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ลำดับ ที่	รายการ	เห็นด้วย		คัดสินใจ ไม่ได้		ไม่เห็นด้วย	
		จำนวน N=54	ร้อยละ	จำนวน N=54	ร้อยละ	จำนวน N=54	ร้อยละ
24.	ถ้าคุณพ่อไม่ซื้อเครื่องบินบังคับ, รถ บี เอ็ม เอ็กซ์ หรือตุ๊กตาในโรงกะหล่ำปลี ให้ นักเรียนจะรู้สึกเสียใจมาก	9	16.66	11	20.37	20	37.40
25.	ในสมัยนี้ มีของเล่นที่ใช้ไฟฟ้าและถ่านมาก ทำให้เสียเงินโดยไม่จำเป็น	34	62.96	14	25.92	6	11.11
26.	ถ้านักเรียนทำของเล่นใช้เอง โดยนำวัสดุ ต่าง ๆ ในท้องถิ่น เช่น ไม้ไผ่, เมล็ดพืช จะทำให้ช่วยประหยัดเงินได้มาก	46	85.18	7	12.96	1	1.85
27.	การเล่นในสมัยก่อน ช่วยให้ผู้เล่น มีความ ผูกพันกับเพื่อน ๆ ในหมู่บ้านมาก ทำให้ เกิดความรักใคร่สามัคคีกัน	44	81.48	8	14.81	2	3.70
28.	การเล่น ลีลาจูงจาวในสมัยก่อน มีหรือ ประกอบด้วย ทำให้ผู้เล่นได้ฝึกการใช้ ภาษาได้อย่างดี	45	83.33	9	16.17	-	-
29.	การเล่นจ้ำจี้ หรือร้องเพลง บู่เบ็งข้ามโต้ ข้ามนา.... และเพลงอื่น ๆ ทำให้ผู้เล่น เกิดความสุขสนาน เพลิดเพลินและฝึก ทักษะด้านภาษาท้องถิ่น ทำให้ทราบวัฒน- ธรรมในหมู่บ้านด้วย	36	66.66	16	29.63	2	3.70

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ลำดับ ที่	รายการ	เห็นด้วย		ตัดสินใจ ไม่ได้		ไม่เห็นด้วย	
		จำนวน N=54	ร้อยละ	จำนวน N=54	ร้อยละ	จำนวน N=54	ร้อยละ
30.	การเล่น ที่มีหรือ "จุ่มจะหลี่ จ๊ะ หลุบ" หรือ "ป๊ะเบ้มไบพูล เอากูออก ก่อน" ทำให้ผู้เล่นได้ฝึกไหวพริบ ความ คล่องตัว และความยุติธรรมในระหว่าง ผู้เล่นด้วยกัน	42	77.78	6	11.11	6	11.11
31.	การเล่นในสมัยก่อน เช่น บ่าข้าง, แมวกินน้ำ, เตยเลย วัตตังต่าง มี เล่นทั่ว ๆ ไป ตามท้องถิ่นต่าง ๆ แต่ มักไม่จำกัดกติกา ส่วนมากจะช่วยกัน กำหนดขึ้นเอง ตามความต้องการของ ผู้เล่นที่ไม่เอาเปรียบกัน	42	77.78	6	11.11	6	11.11
32.	การทำของเล่นในสมัยก่อน ส่วนมาก พ่อแม่หรือญาติผู้ใหญ่ จะเป็นผู้ทำให้เด็ก เด็กจึงมีความผูกพันกับพ่อแม่มากกว่าใน สมัยนี้	44	81.48	7	12.96	3	5.55
33.	ถ้าในหมู่บ้านของนักเรียน จัดงานทำบุญ สลากภัต (ตานก๋วยสลาก) หรือ สงกรานต์ (ปีใหม่เมือง) เราควรจัดการแข่งขันการ ละเล่นพื้นบ้าน เพื่อรักษามรดกของชาติไว้ เช่น การเล่น บ่าบ่าเจ้ม, บ่ากอน, บ่า- โหว้ เป็นต้น	38	70.37	10	18.52	6	11.11

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ลำดับ ที่	รายการ	เห็นด้วย		ตัดสินใจ ไม่ได้		ไม่เห็นด้วย	
		จำนวน N=54	ร้อยละ	จำนวน N=54	ร้อยละ	จำนวน N=54	ร้อยละ
34.	ในช่วงโมงพลศึกษา ควรนำการเล่น พื้นบ้านมาจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ได้ เช่น การเล่น บ่ากอน, เดินกะลา (บ่าก้อบแก๊บ) เป็นต้น	39	72.22	10	18.52	5	9.26
35.	การเล่นในสมัยก่อน เราสามารถเล่น ได้ตามสถานที่ต่าง ๆ เช่นตามลานบ้าน หรือทุ่งนา ได้	35	64.81	14	25.92	4	7.41
36.	การเล่นในสมัยก่อน ไม่ใช่การพนัน	36	66.66	14	25.92	4	7.41
37.	การเล่นในสมัยก่อน ตามพื้นบ้านของ ท้องถิ่นเรา ฝึกการทำงานร่วมกัน ดีกว่า การเล่นในสมัยนี้	38	70.37	13	24.07	3	5.55
38.	นักเรียนไม่จำเป็นต้องนำการเล่นของ เด็กในสมัยก่อนมาเล่นในสมัยนี้ เพราะ ตามห้องคลวคก็มีของเล่นที่ประดิษฐ์ขาย มากมาย	20	37.04	10	18.52	24	44.44
39.	ทุกวันนี้เด็กมักชอบของเล่นวิทยาศาสตร์ มากกว่าของเล่นสมัยก่อน	36	66.67	8	14.81	10	18.51
40.	การเล่นใด ๆ ก็ตามฝึกให้คนมีน้ำใจ เป็นนักกีฬา รู้จักแพ้ ชนะ และให้อภัย ซึ่งกันและกัน	44	81.48	8	14.81	2	3.70

จากตารางที่ 12 แสดงว่านักเรียนมีความคิดเห็นต่อการอนุรักษ์วัฒนธรรมพื้นบ้าน
ด้านการละเล่นพื้นเมืองของเด็กภาคเหนือ โดยเห็นด้วยในรายการต่อไปนี้ เรียงลำดับจากมาก
ไปหาน้อย 3 รายการ

รายการที่ 1	เด็ก ๆ ในโรงเรียนควรช่วยกันทำ ของเล่นจากวัสดุในท้องถิ่น เช่น บ่าไหว, บ่าช่าง, บ่ากอน, บ่า ก๊อบแก็บ, ลูกก้าง ฯลฯ	มีจำนวนผู้เห็นด้วย 48 คน คิดเป็นร้อยละ 88.88
รายการที่ 4	การ โดโป่ง หรือ โอ-วา-แป๊ะ เป็นการเล่นเสียงทนายแสดงถึง การไม่เอาเปรียบซึ่งกันและกัน ปัจจุบันนิยมเล่นได้	มีจำนวนผู้เห็นด้วย 48 คน คิดเป็นร้อยละ 88.88
รายการที่ 5	ถ้านักเรียนโตขึ้น จะช่วยสอน การละเล่นตามพื้นบ้านของเรา เช่น การเล่นตาแสง, บ่าช่าง, บ่ากอน, บ่าบ่าเจ้ม ให้กันน้อง ๆ ได้	มีจำนวนผู้เห็นด้วย 48 คน คิดเป็นร้อยละ 88.88
รายการที่ 8	การเล่นยิงปืนและแสดงการสู้รบ แบบทหาร เราสามารถทำปืนได้ จากกระบอกไม้ไผ่และใช้หญ้าขัด ทำเป็นลูกกระสุนที่เรียกว่า "ก้องตบ" ได้	มีจำนวนผู้ที่ตัดสินใจไม่ได้ 28 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33
รายการที่ 15	เราสามารถนำทรายปนดินริม ฝั่งแม่น้ำ มาปั้นเป็นลูกกลม ๆ เพื่อใช้เล่น "บ่าเข้าขี้ทราย" ได้อย่างสนุกสนาน	มีจำนวนผู้ที่ตัดสินใจไม่ได้ 18 คน คิดเป็นร้อยละ 33.33
รายการที่ 29	การเล่นจ้ำจี้ หรือร้องเพลง "บูเป็งข้ามโต้ง ข้ามนา..." และเพลงอื่น ๆ ทำให้ผู้เล่น เกิดความสนุกสนาน เพลิดเพลิน และฝึกทักษะด้านภาษาท้องถิ่น ทำ ให้ทราบวัฒนธรรมให้หมู่บ้านด้วย	มีจำนวนผู้ที่ตัดสินใจไม่ได้ 16 คน คิดเป็นร้อยละ 29.63

นักเรียนที่ไม่เห็นด้วยในรายการต่อไปนี้ เรียงลำดับจำนวนจากมากไปหาน้อย

3 รายการ คือ

- รายการที่ 24 ถ้าคุณพ่อไม่ซื้อ เครื่องบินบังคับ มีผู้ที่ไม่เห็นด้วย 20 คน
หรือตุ๊กตาในไร่กะหล่ำปลีให้นักเรียน คิดเป็นร้อยละ 37.04
จะรู้สึกเสียใจมาก
- รายการที่ 17 ถ้านักเรียนกำลังเห็นเพื่อนเล่น มีผู้ที่ไม่เห็นด้วย 18 คน
เกมตัวต่อพลาสติก นักเรียนจะ คิดเป็นร้อยละ 33.38
รู้สึกเสียใจมากถ้าไม่ได้เล่น
- รายการที่ 25 ในสมัยนี้ มีของเล่นที่ใช้ไฟฟ้าและ มีผู้ที่ไม่เห็นด้วย 6 คน
ถ่านมาก ทำให้เสียเงินโดยไม่ คิดเป็นร้อยละ 11.11
จำเป็น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละ ของความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่สาม ที่มีต่อการอนุรักษ์วัฒนธรรมพื้นบ้านด้านการละเล่นพื้นเมืองของเด็กภาคเหนือ ชุดที่ 3 ตอนที่ 1 (แบบสอบถามความคิดเห็นจากการชมนิทรรศการ "สัปดาห์อนุรักษ์การละเล่นพื้นเมืองของเด็กภาคเหนือกับการส่งเสริมจริยธรรมและวัฒนธรรม")

อันดับ	รายการ	จำนวน N=54	ร้อยละ
1.	การละเล่นพื้นเมืองที่ฉันรู้จักและเคยเล่นมาก่อน		
	ม้าก้านกล้วย	45	83.33
	ปี่มโหรี	45	83.33
	บ่าบ่าเจ็ม	22	40.74
	แสงตะวัน	38	70.37
	ก้องถน	26	48.15
	บ่ากอน	16	29.62
	สีกไม้ก้างเก้ง	30	55.56
	บ่าช่าง	24	44.44
	แสงแปด	31	57.40
2.	การละเล่นพื้นเมืองที่ฉันไม่เคยเล่นมาก่อน		
	บ่าโหรี	47	87.04
	หงผ้าซิ่น	41	75.92
	ซ่อนไข่ม้วน	7	12.96
	บี่ตอซัง	32	59.25
	ซึ่ม้าส่งเมือง	23	42.59
	งูสิงสาง	37	68.52
	ตาแสง	7	12.96
	ม้าจากคอก	31	57.41
	ยู้สาว	39	72.22

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ลำดับ	รายการ	จำนวน N=54	ร้อยละ
3.	ความรู้สึกที่ฉันได้ชมนิทรรศการ		
	ชอบมาก	54	100
	เฉย ๆ	-	-
	ไม่ชอบเลย	-	-
4.	วัสดุธรรมชาติที่ฉันสามารถนำมาทำเป็นของเล่นได้ คือ		
	ก้านกล้วย	33	61.11
	กะลา	40	74.07
	ตอชิงข้าว	26	48.15
	ไม้ไผ่	48	88.89
	เมล็ดมะขาม	42	77.78
	ดินเหนียว	32	59.26
5.	ฉันคิดว่าการละเล่นพื้นเมืองชนิดใด ไม่ควรนำมาเล่น ในสมัยนี้		
	บ่าช่าง	19	25.19
	ชนกว่าง	43	79.62
	ม้าจกคอก	3	5.56
	บ่าโหว้	26	48.15
	ยิงกั้ง	41	75.92
	ลิกไม้ก้างแก้ง	4	7.42
6.	ฉันเคยร้องเพลงประกอบการเล่นอะไรบ้าง		
	จ้ำจี้จ้ำจวด	51	94.44
	จุ่มจะหลี่	51	94.44
	ลิกจุงจา	34	62.96
	กุงกึ่งกึ่งกึ่ง	50	92.59
	ปะเบ้มไบพูล	32	59.25
	ฝนตกสุยสุย	41	75.29

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ลำดับ	รายการ	จำนวน N=54	ร้อยละ
7.	ฉันเคยรู้จักการเล่นพื้นเมืองจากใครบ้าง		
	ปู่ ย่า	33	61.11
	ตา ยาย	32	59.25
	พ่อ แม่	30	55.56
	น้ำ อ่า	20	37.04
	ลุง ป้า	22	40.74
	พี่ ญาติ	23	42.59
	ครู	32	59.26
	เพื่อน ๆ	9	16.67
7.	ฉันชอบเล่นอะไรมากที่สุด		
	สิบก้าก้อเก็บ	36	66.67
	คาบเลเซอร์	24	44.44
	ปั่นก้านกล้วย	39	72.22
	เกมกด	27	50.00
	ม้าจกคอก	36	66.67
	ตุ๊กตาหมี	34	62.96
	หม้อข้าวหม้อแกง	29	53.70
	โพงพาง	33	61.11
	มอญซ่อนผ้า	37	68.51

จากตารางที่ 13 แสดงว่านักเรียนได้แสดงความคิดเห็นหลังจากชมนิทรรศการแล้วพบว่า

การเล่นพื้นเมืองที่เคยรู้จักและเคยเล่นมาก่อน ที่มีจำนวนมากที่สุด คือ "ม้าก้านกล้วย" และ "ปั่นชะลาบ" (ปั่นก้านกล้วย) มีผู้ตอบ 45 คน คิดเป็นร้อยละ 83.33

การละเล่นพื้นเมืองที่ไม่เคยเล่นมาก่อน ที่มีจำนวนมากที่สุด คือ "บ่าโหว้" มีผู้
ตอบ 47 คน คิดเป็นร้อยละ 87.04

ความรู้สึกที่ชมนิทรรศการอยู่ในอันดับชอบมาก จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 100

วัสดุธรรมชาติที่สามารถนำมาทำเป็นของเล่น ที่มีจำนวนมากที่สุดคือ "ไม้ไผ่" มีผู้
ตอบ 48 คน คิดเป็นร้อยละ 88.89

การละเล่นที่ไม่ควรนำมาเล่นในสมัยนี้ ที่มีจำนวนมากที่สุด คือ "ชนกว่าง" มีผู้ตอบ
43 คน คิดเป็นร้อยละ 79.62

เพลงประกอบการเล่นที่เคยร้องที่มีจำนวนมากที่สุด คือ "จ้ำจี้จ้ำวด" และ "จุ่ม
จะหลี่" มีผู้ตอบ 51 คน คิดเป็นร้อยละ 94.44

การละเล่นพื้นเมืองส่วนมากเคยรู้จักมาจาก "ปู่-ย่า" มีจำนวนมากที่สุด มีผู้ตอบ
33 คน คิดเป็นร้อยละ 61.11

การละเล่นที่ชอบเล่นมากที่สุด คือ "ปิ่นก้านกล้วย" มีผู้ตอบ 39 คน คิดเป็น
ร้อยละ 72.22

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 14 จำนวนและร้อยละของความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่สาม
ที่มีต่อการอนุรักษ์วัฒนธรรมพื้นบ้านด้านการละเล่นพื้นเมืองของเด็กภาค
เหนือ ชุดที่ 3 ตอนที่ 2

(แบบสอบถามความคิดเห็นจาก ชมนิทรรศการ "สืบทอดอนุรักษ์การ
ละเล่นพื้นเมืองของเด็กภาคเหนือ กับการส่งเสริมจริยธรรมและ
วัฒนธรรม")

อันดับ	รายการ	อยาก		เฉย ๆ		ไม่อยาก	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1.	ฉันอยากให้การละเล่นพื้นเมือง คงอยู่ต่อไป	54	100	-	-	-	-
2.	ฉันอยากสอนน้อง ๆ ให้รู้จักการ ละเล่นพื้นเมือง	54	100	-	-	-	-
3.	ฉันอยากเรียนรู้การละเล่นพื้น เมืองอีกมาก ๆ	50	92.59	4	7.41	-	-
4.	ฉันอยากเล่นปริศนาคำทายด้วย ภาษาพื้นเมือง	48	88.88	6	11.11	-	-
5.	ฉันอยากร้องเพลงประกอบการ เล่นอื่น ๆ อีก	45	83.33	2	3.70	7	12.96
6.	ฉันอยากให้ ร.ร. จัดการแข่งขัน ขั้นกีฬาพื้นเมือง	49	90.74	5	9.26	-	-
7.	ฉันอยากให้ครูสอนในชั่วโมง จริยศึกษาและพลศึกษา	48	88.88	3	5.56	3	5.56
8.	ฉันอยากฝึกให้เป็นคนมีน้ำใจ เป็นนักกีฬา	45	83.33	5	9.26	4	7.41
9.	ฉันอยากจะรักษาวัฒนธรรม พื้นบ้านของภาคเหนือไว้	50	92.59	4	7.41	-	-
10.	ฉันอยากให้มีบ้านจัดการแข่งขัน การละเล่นพื้นเมือง	50	92.59	2	3.70	2	3.70
11.	ฉันอยากให้มีเกมกต มาขายใน ตลาดมาก ๆ	45	83.33	5	9.26	4	7.41

จากตารางที่ 14 แสดงว่านักเรียนมีความคิดเห็น ระดับ "อยาก" ในรายการที่ 1 และ 2 จำนวนมากที่สุด คือ

- ฉันทอยากให้การละเล่นพื้นเมืองคงอยู่ต่อไป มีผู้ตอบจำนวน 54 คน
คิดเป็นร้อยละ 100
- ฉันทอยากสอนน้อง ๆ ให้รู้จักการละเล่นพื้นเมือง มีผู้ตอบจำนวน 54 คน
คิดเป็นร้อยละ 100

นักเรียนมีความคิดเห็น ระดับ "เฉย ๆ" ในรายการที่ 4, 6, 8 และ 11 เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ

- ฉันทอยากเล่นปริศนาคำทายด้วยภาษาพื้นเมือง มีผู้ตอบจำนวน 6 คน
คิดเป็นร้อยละ 11.11
- ฉันทอยากให้ ร.ร. จัดการแข่งขันกีฬาพื้นเมือง มีผู้ตอบจำนวน 5 คน
คิดเป็นร้อยละ 9.26
- ฉันทอยากฝึกให้เป็นคนมีน้ำใจเป็นนักกีฬา มีผู้ตอบจำนวน 5 คน
คิดเป็นร้อยละ 9.26
- ฉันทอยากให้มีเกมกตมาชายในตลาดมาก ๆ มีผู้ตอบจำนวน 5 คน
คิดเป็นร้อยละ 9.26

นักเรียนมีความคิดเห็น ระดับ "ไม่อยาก" ในรายการที่ 5, 8 และ 4 เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ

- ฉันทอยากร้องเพลงประกอบการเล่นอื่นอีก มีผู้ตอบจำนวน 7 คน
คิดเป็นร้อยละ 12.96
- ฉันทอยากฝึกให้เป็นคนมีน้ำใจเป็นนักกีฬา มีผู้ตอบจำนวน 4 คน
คิดเป็นร้อยละ 7.41
- ฉันทอยากให้มีเกมกตมาชายในตลาดมาก ๆ มีผู้ตอบจำนวน 4 คน
คิดเป็นร้อยละ 7.41

3. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่สามจากแบบประเมินตนเองทางจริยธรรมและแบบสังเกตพฤติกรรม โดยครูประจำชั้น

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางที่ 15 และตารางที่ 16 ดังนี้

ตารางที่ 15 การแจกแจงระดับพฤติกรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่สาม (กลุ่มทดลอง) จากแบบประเมินตนเองทางจริยธรรม

พฤติกรรมทางจริยธรรม	ทำประจำ	ทำบางครั้ง	ไม่ทำเลย
เรื่องที่ 1 ความรับผิดชอบ			
- อานน้ำล้างหน้าแปรงฟันทุกวัน	23	3	1
- จัดเก็บเสื้อผ้าของใช้ส่วนตัวด้วยตัวเอง	12	12	3
- ช่วยผู้ปกครองทำงานบ้าน เช่น กวาดบ้าน ล้างชามฯ	18	6	3
- ทำความสะอาดห้องเรียนตามเวลาที่ได้รับมอบหมาย	22	5	-
- เขียนหรือวาดรูปเล่นตามฝาผนังห้องเรียน	2	1	24
- ปฏิบัติตามกฎระเบียบของโรงเรียน	25	1	1
- ทิ้งขยะเรียบร้อยตามใจชอบ	-	5	22
- ทำบุญตามประเพณีนิยมในหมู่บ้าน	8	18	1
- ช่วยพัฒนาหมู่บ้านเมื่อมีโอกาส	4	17	6
- เคารพชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์	27	-	-

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 15 (ต่อ)

พฤติกรรมทางจริยธรรม	ทำประจำ	ทำบางครั้ง	ไม่ทำเลย
เรื่องที่ 2 ความมีระเบียบวินัยและการตรงต่อเวลา			
- รับประทานอาหารเช้าอย่างเรียบร้อย	24	2	1
- จัดเก็บเสื้อผ้า ของใช้ หนังสือ รองเท้า เป็นระเบียบ	13	12	2
- เข้าแถวซื้ออาหารและขนม	17	10	-
- วิ่งขึ้นบันไดอาคารเรียน	1	6	20
- พுகคุยเสียงดังขณะเข้าเคารพธงชาติ	2	2	23
- ช้ามถนนตรงทางม้าลาย	23	4	-
- เล่นกับเพื่อนขณะเรียนหนังสือ	-	10	17
- ทิ้งขยะเรี่ยราดในสวนสาธารณะ	1	1	22
- มาโรงเรียนกลับบ้านตามกำหนดเวลา	21	5	1
- ส่งการบ้านตามกำหนดเวลา	20	7	-

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 15 (ต่อ)

พฤติกรรมทางจริยธรรม	ทำประจำ	ทำบางครั้ง	ไม่ทำเลย
เรื่องที่ 3 ความเชื่อเพื่อพ่อแม่และเสียสละ			
- ช่วยตักน้ำมาใช้ในบ้าน	9	15	3
- ช่วยยกของเมื่อเห็นว่าเพื่อนยกไม่ไหว	12	12	3
- ช่วยเหลือเพื่อนเมื่อเจ็บป่วย	11	16	-
- แย่งที่นั่งจากน้องซึ่งตัวเล็กกว่า	-	3	24
- ช่วยจูงคนแก่หรือเด็กข้ามถนน	9	14	4
- ช่วยบอกทางให้แก่คนที่หลงทาง	7	12	8
- ช่วยปลอบใจเมื่อเพื่อนหรือน้องมีความทุกข์	12	15	-
- แบ่งปันสิ่งของ, อาหาร, ขนม, เครื่องใช้ให้เพื่อน	11	16	-
- ให้เพื่อนยืมของใช้ที่มีอยู่มาก	17	10	-
- เสียสละและให้อภัยแก่เพื่อนในการเล่น	20	7	-

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 15 (ต่อ)

พฤติกรรมทางจริยธรรม	ทำประจำ	ทำบางครั้ง	ไม่ทำเลย
เรื่องที่ 4 ความเมตตากรุณา			
- ชอบรังแกผู้ที่มีอายุน้อยกว่าเพราะสนุกดี	1	5	21
- ช่วยเหลือคนขอทานหรือคนพิการตามอคเมื่อมี โอกาส	12	14	1
- เอาข้าวและน้ำให้ลูกสุนัขที่กำลังหิว	14	12	1
- ช่วยผู้มึนลูกคนที่หล่นตกต้นไม้	10	10	7
- ยิงนกเล่นเวลาเดินไปเที่ยว	1	2	24
- เล่นชักกวางและพนันเอาเงินเพราะสนุกดี	-	5	22
- ปลอบโยนเพื่อนที่กำลังมีความทุกข์	1	7	6
- พุดคุยแหย่เหยียดหยามเพื่อนที่สอบไม่ผ่าน	-	4	23
- อิจฉาน้องที่มีของเล่นดีกว่า	-	7	20
- อฆาตเพื่อนที่เคยรังแก ถ้ามีโอกาสจะทำคืน	1	5	21

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 15 (ต่อ)

พฤติกรรมทางจริยธรรม	ทำประจำ	ทำบางครั้ง	ไม่ทำเลย
<u>เรื่องที่ 5</u> ความซื่อสัตย์สุจริต			
- เก็บของที่ไม่ใช่ของตัวเองแต่ไม่ได้เอาไปใช้ส่วนตัว	16	1	10
- เมื่อทำผิดกติกาการเล่นแล้วยอมรับผิด	24	2	1
- หลอกลวงเพื่อนให้หลงเชื่อเรื่องที่ไม่มีความจริง	2	4	21
- ขโมยของที่อยากได้โดยไม่ให้เจ้าของรู้	1	2	24
- สัญญากับตัวเองว่าจะกินแต่เช้า	19	7	1
- ทำการบ้านไม่ได้ ยืมของเพื่อนมาลอก	3	-	24
- อยู่ต่อหน้าครูทำตัวเรียบร้อย อยู่ลับหลังครูเกรงได้	2	4	21
- เอาความลับของผู้ใหญ่ไปเล่าให้คนอื่น ๆ ฟัง	-	5	22
- ลืมทำเวรกับอกให้ครูตามความจริง	25	1	1
- พยายามทำผิดกติกาเพราะต้องการเอาชนะ	-	4	23

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อของข้อ 15 (ต่อ)

พฤติกรรมทางจริยธรรม	ทำประจำ	ทำบางครั้ง	ไม่ทำเลย
เรื่องที่ 6 ความมีน้ำใจเป็นธรรมไม่ลำเอียง			
- หาโอกาสกลั่นแกล้งเพื่อนถ้าไม่ชอบเขาคนนั้น	-	2	25
- ดูแลเวรทุกวัน ถ้าได้เป็นหัวหน้าห้อง	24	3	-
- จะไม่เข้าข้างฝ่ายใด ถ้าได้เป็นผู้ตัดสินกีฬา	22	2	3
- หัวดีคู่แข่ง เมื่อฉันเป็นผู้แพ้	1	1	25
- บอกครู เมื่อรู้ว่าเพื่อนที่รักทำความผิด	24	3	-
- บอกกรรมการ เมื่อฝ่ายที่ฉันเล่นด้วยทำผิดกติกา	22	5	-
- ไม่ยอมรับสินบนหรือค่าจ้างใด ๆ เพื่อให้พูดโกหก	20	1	6
- ไม่ทำงานเลย เมื่อได้เป็นหัวหน้ากลุ่ม	1	-	26
- ทำงานมากกว่าน้อง ๆ ถ้าเป็นลูกคนโต	22	2	3
- รักใคร่นับถือคนที่มีความน้ำใจเป็นธรรมไม่ลำเอียง	27	-	-

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 15 (ต่อ)

พฤติกรรมทางจริยธรรม	ทำประจำ	ทำบางครั้ง	ไม่ทำเลย
เรื่องที่ 7 ความอดทนอดกลั้น			
- มีการบ้านมาก ต้องอดทนทำให้เสร็จ	25	2	-
- ทำงานศิลปะครั้งแรกไม่ดี ก็เอาทิ้งไปไม่ต้องทำอีก	2	5	20
- พ่อแม่ให้ช่วยเหลือเลี้ยงน้องขณะที่ท่านไม่อยู่บ้านก็ต้องทำ	21	6	-
- ปวดฟันเพราะกินลูกกวาดมากจึงต้องร้องครวญคราง	9	3	15
- อยากจะฝึกเดินไม้ก้ำกึ่งให้เก่งต้องมีความอดทน	24	3	-
- เพื่อน ๆ วิจารณ์ผลงานของเราว่ายังไม่ดีก็รู้สึก น้อยใจ	5	4	18
- เพื่อนมาล้อเลียนเพื่อแหย่เล่นจะโมโหและโกรธ ทันที	3	5	19
- ฝึกทำสมาธิต้องบังคับจิตใจและอารมณ์ตัวเองได้	23	4	-
- อยากได้รถจักรยานต้องรบเร้าพ่อแม่ให้ซื้อทันที	1	6	20
- อยากได้เกมกดไฟฟ้าก็ต้องร้องไห้เพื่อให้พ่อแม่ซื้อ	-	5	22

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พฤติกรรมทางจริยธรรม	ทำประจำ	ทำบางครั้ง	ไม่ทำเลย
เรื่องที่ 8 ความไม่เห็นแก่ตัว			
- ทำงานกลุ่มให้สำเร็จต้องทำคนเดียว	2	-	25
- เก็บของใช้ส่วนตัวซ่อนไว้กลัวเพื่อนจะขโมย	1	2	24
- ไม่ต้องการของของคนอื่นเพราะตัวเองมีใช้อยู่แล้ว	24	3	-
- ทำเวรตามหน้าที่ไม่หลบหนีไปก่อน	23	3	1
- แย่งของเล่นจากเพื่อนแม้ว่าจะได้เล่นแล้วก็ตาม	-	7	20
- รักตัวเองมากกว่ารักสังคม	-	8	19
- โกงเพื่อนขณะเล่น เพื่อต้องการเอาชนะ	-	2	25
- ไม่ทำงานแต่มาบอกครูก่อนว่าได้ช่วยเพื่อนทำแล้ว	1	2	24
- กวาดขยะไปกองไว้หน้าห้องคนอื่น	-	2	25
- เอาของใช้ส่วนตัวไปใช้คนเดียว	1	4	22

จากตารางที่ 15 แสดงว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่สาม (กลุ่มทดลอง 27 คน) ได้ประเมินพฤติกรรมของตนเองในจริยธรรมแต่ละเรื่อง ดังนี้

1. พฤติกรรมทางจริยธรรม เรื่อง ความรับผิดชอบมีนักเรียน ทำประจำ/ทำบางครั้ง/และไม่ได้ทำเลย เรียงลำดับจำนวนจากมากไปหาน้อยอย่างละ 3 พฤติกรรมคือ

พฤติกรรมที่นักเรียนทำประจำได้แก่ เคารพชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์, ปฏิบัติตามกฎระเบียบของโรงเรียนและอาบน้ำ ล้างหน้า แปรงฟันทุกวัน

พฤติกรรมที่นักเรียนทำบางครั้งได้แก่ ทำบุญตามประเพณีนิยมในหมู่บ้าน, ช่วยพัฒนาหมู่บ้านเมื่อมีโอกาสและจัดเก็บเสื้อผ้าของใช้ส่วนตัวด้วยตัวเอง

พฤติกรรมที่นักเรียนไม่ได้ทำเลย (ทำน้อยมาก) ได้แก่ เขียนหรือวาดรูปเล่นตามฝาผนังห้องเรียน, ทิ้งขยะเรียบร้อยตามใจชอบและช่วยพัฒนาหมู่บ้านเมื่อมีโอกาส

2. พฤติกรรมทางจริยธรรม เรื่อง ความมีระเบียบวินัยและการตรงต่อเวลา มีนักเรียนทำประจำ/ทำบางครั้ง/และไม่ได้ทำเลย เรียงลำดับจำนวนจากมากไปหาน้อยอย่างละ 3 พฤติกรรมคือ

พฤติกรรมที่นักเรียนทำประจำได้แก่ รับประทานอาหารอย่างเรียบร้อย, ซ้อมถนนตรงทางม้าลายและมาโรงเรียนและกลับบ้านตามกำหนดเวลา

พฤติกรรมที่นักเรียนทำบางครั้ง ได้แก่ จัดเก็บเสื้อผ้าของใช้หนังสือเป็นระเบียบ, เข้าแถวซื้ออาหารและขนมและเล่นกับเพื่อนขณะเรียนหนังสือ

พฤติกรรมที่นักเรียนไม่ได้ทำเลย (ทำน้อยมาก) ได้แก่ พูดคุยเสียงดังขณะเคารพธงชาติ, ทิ้งขยะเรียบร้อยในสวนสาธารณะและวังชันบันไดอาคารเรียน

3. พฤติกรรมทางจริยธรรม เรื่อง ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และเสียสละ มีนักเรียนทำประจำ/ทำบางครั้ง/และไม่ได้ทำเลย เรียงลำดับจำนวนจากมากไปหาน้อยอย่างละ 3 พฤติกรรม คือ

พฤติกรรมที่นักเรียนทำประจำ ได้แก่ เสียสละให้แก่เพื่อนในการเล่น, ให้เพื่อนยืมของใช้ที่มีอยู่มากและช่วยยกของเมื่อเห็นว่าเพื่อนยกไม่ไหว

พฤติกรรมที่นักเรียนทำบางครั้ง ได้แก่ ช่วยเหลือเพื่อนเมื่อเจ็บป่วย, แบ่งปันสิ่งของ, อาหาร, ขนม, เครื่องใช้ให้เพื่อนและช่วยปลอบใจเมื่อเพื่อนหรือน้องมีความทุกข์

พฤติกรรมที่นักเรียนไม่ทำเลย (ทำน้อยมาก) ได้แก่ แย่งที่นั่งจากน้องซึ่งตัวเล็กกว่า, ช่วยบอกทางให้แก่คนที่หลงทางและช่วยจูงคนแก่หรือเด็กข้ามถนน

4. พฤติกรรมทางจริยธรรม เรื่อง ความเมตตากรุณามักนักเรียนทำประจำ/ทำบางครั้ง/และไม่ทำเลย เรียงลำดับจำนวนมากไปหาน้อยอย่างละ 3 พฤติกรรมคือ

พฤติกรรมที่นักเรียนทำประจำ ได้แก่ เอาข้าวและน้ำให้ลูกสุนัขที่กำลังหิว, ปลอดภัยเพื่อนที่กำลังมีความทุกข์และช่วยเหลือคนขอทานหรือคนพิการตาบอดเมื่อมีโอกาส

พฤติกรรมที่นักเรียนทำบางครั้ง ได้แก่ ช่วยเหลือคนขอทานหรือคนพิการตาบอดเมื่อมีโอกาส, เอาข้าวและน้ำให้ลูกสุนัขที่กำลังหิวและช่วยอุ้มลูกนกที่หล่นตกต้นไม้

พฤติกรรมที่นักเรียนไม่ทำเลย (ทำน้อยมาก) ได้แก่ ยิงนกเล่นเวลาเดินไปเที่ยว, พูดุ้ยแหย่เหยียดหยามเพื่อนที่สอบไม่ผ่านและเล่นชนกวางและพนันเอาเงินเพราะสนุกดี

5. พฤติกรรมทางจริยธรรม เรื่อง ความซื่อสัตย์สุจริต มีนักเรียนทำประจำ/ทำบางครั้ง/และไม่ทำเลย เรียงลำดับจากจำนวนมากไปหาน้อยอย่างละ 3 พฤติกรรม

พฤติกรรมที่นักเรียนทำประจำ ได้แก่ ลืมทำเวรก็บอกให้ครูตามความจริง, เมื่อทำผิดกติกาการเล่นแล้วยอมรับผิดและสัญญากับตัวเองว่าจะคืนแต่เช้า

พฤติกรรมที่นักเรียนทำบางครั้ง ได้แก่ สัญญากับตัวเองว่าจะคืนแต่เช้า, เอาความลับของผู้ใหญ่ไปแล้วให้คนอื่น ๆ ฟังและอยู่ต่อหน้าครูทำตัวเรียบร้อยอยู่ลับหลังเภาเราได้

พฤติกรรมที่นักเรียนไม่ทำเลย (ทำน้อยมาก) ได้แก่ พยายามทำผิดกติกาเพราะต้องการเอาชนะ, เอาความลับของผู้ใหญ่ไปแล้วให้คนอื่น ๆ ฟังและหลอกลวงเพื่อนให้หลงเชื่อเรื่องที่ไม่มีความจริง

6. พฤติกรรมทางจริยธรรม เรื่อง ความมีน้ำใจเป็นธรรมไม่ลำเอียง มีนักเรียน
ทำประจำ/ทำบางครั้ง/และไม่ทำเลย เรียงลำดับจำนวนจากมากไปหาน้อย
อย่างละ 3 พฤติกรรม

พฤติกรรมที่นักเรียนทำประจำ ได้แก่ รักใคร่กับผู้อื่นที่มีน้ำใจเป็นธรรมไม่ลำเอียง,
ดูแลเวรทุกวันถ้าได้เป็นหัวหน้าห้องและบอกครูเมื่อรู้ว่าเพื่อนที่รักทำความผิด

พฤติกรรมที่นักเรียนทำบางครั้ง ได้แก่ บอกกรรมการเมื่อฝ่ายที่ฉันเล่นด้วยทำผิดกติกา
ดูแลเวรทุกวันถ้าได้เป็นหัวหน้าห้องและบอกครูเมื่อรู้ว่าเพื่อนที่รักทำผิด

พฤติกรรมที่นักเรียนไม่ทำเลย (ทำน้อยมาก) ได้แก่ ไม่ทำงานเลยเมื่อได้เป็นหัวหน้า
กลุ่ม, หัวดีผู้แข่งเมื่อฉันเป็นผู้แพ้และหาโอกาสแกล้งเพื่อนถ้าไม่ชอบเขาคนนั้น

7. พฤติกรรมทางจริยธรรม เรื่อง ความอดทนอดกลั้น มีนักเรียน ทำประจำ/ทำ
บางครั้ง/และไม่ทำเลย เรียงลำดับจำนวนจากมากไปหาน้อย อย่างละ
3 พฤติกรรม คือ

พฤติกรรมที่นักเรียนทำประจำ ได้แก่ มีการบ้านมากต้องอดทนทำให้เสร็จ, อยากรจะ
ฝึกเดินไม้ก้างแก้งให้แก้งต้องมีความอดทนและฝึกทำสมาธิต้องบังคับจิตใจและอารมณ์ตัวเองได้

พฤติกรรมที่นักเรียนทำบางครั้ง ได้แก่ พ่อแม่ให้ช่วยเหลือสิ่งของขณะทำงานไม่อยู่บ้าน,
ทำงานศิลปะครั้งแรกไม่ดีก็เอาทิ้งไปไม่ต้องทำอีกและเพื่อนมาล้อเลียนเพื่อแหย่เล่นจะโมโหและ
โกรธทันที

พฤติกรรมที่นักเรียนไม่ทำเลย (ทำน้อยมาก) ได้แก่ อยากรได้เกมกดไฟฟ้าก็ต้องร้องไห้
เพื่อให้พ่อแม่ซื้อ, ทำงานศิลปะครั้งแรกไม่ดีก็เอาทิ้งไปไม่ต้องทำอีกและอยากรได้รถจักรยานก็
กรบเร้าพ่อแม่ให้ซื้อทันที

8. พฤติกรรมทางจริยธรรม เรื่อง ความไม่เห็นแก่ตัว มีนักเรียนทำประจำ/ทำ
บางครั้ง/และไม่ทำเลย เรียงลำดับจำนวนจากมากไปหาน้อย อย่างละ
3 พฤติกรรม คือ

พฤติกรรมที่นักเรียนทำประจำ ได้แก่ ไม่ต้องการเอาของคนอื่นเพราะตัวเองมีใช้
อยู่แล้ว, ทำเวรตามหน้าที่ไม่หลบหนีไปก่อนและทำงานกลุ่มให้สำเร็จต้องทำคนเดียว (มีคนที่ทำ
2 คน)

พฤติกรรมที่นักเรียนทำบางครั้ง ได้แก่ รักตัวเองมากกว่าสังคม, แบ่งของเล่นจาก
เพื่อนแม้ว่าจะได้เล่นแล้วและเอาของส่วนรวมไปใช้คนเดียว

พฤติกรรมที่นักเรียนไม่ทำเลย (ทำน้อยมาก) ได้แก่ ทำงานกลุ่มสำเร็จต้องทำคนเดียว
โกงเพื่อนขณะเล่นเพื่อต้องการเอาชนะและกวาดขยะไปกองไว้หน้าห้องคนอื่น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 16 การแจกแจงพฤติกรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่สาม จากแบบ
สังเกตพฤติกรรมนักเรียนโดยครู

พฤติกรรมทางจริยธรรม	กลุ่มทดลอง (27)			กลุ่มควบคุม (25)		
	ดี	ปานกลาง	ควรแก้ไข	ดี	ปานกลาง	ควรแก้ไข
เรื่องที่ 1 ความรับผิดชอบ						
- ตั้งใจศึกษาเล่าเรียนอยู่เสมอ	8	16	3	5	16	4
- ทำงานที่ได้รับมอบหมายตาม กำหนดเวลา	16	7	4	4	17	4
- ดูแลรักษาเสื้อผ้าของใช้ให้อยู่ ในสภาพดี	25	-	2	2	19	3
- ช่วยรักษาความสะอาดและถนน ของใช้ในโรงเรียน	21	6	-	2	19	3
- เล่นตามวันเวลาและกติกาที่กำหนด	-	27	-	2	19	1
เรื่องที่ 2 ความมีระเบียบวินัย และการตรงต่อเวลา						
- ปฏิบัติตามกฎของโรงเรียนสม่ำเสมอ	5	21	1	5	17	-
- มาโรงเรียนและกลับบ้านตรงต่อ เวลา	27	-	-	-	25	-
- เข้าแถวซื้ออาหารเป็นระเบียบ	-	23	4	-	25	-
- เคารพอ่อนน้อมมีมารยาทต่อ ผู้ใหญ่ทุกคน	26	1	-	-	25	-
- จดงานในสมุดเป็นระเบียบ เรียบร้อย	13	10	4	-	16	9

พฤติกรรมทางจริยธรรม	ห้องทดลอง (27)			ห้องควบคุม (25)		
	ดี	ปานกลาง	ควรแก้ไข	ดี	ปานกลาง	ควรแก้ไข
เรื่องที่ 3 ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และเสียสละ						
- ช่วยเพื่อนครูและเพื่อนตามโอกาส	11	15	1	4	21	-
- แบ่งปันของใช้ให้เพื่อนยืม	18	9	12	-	25	-
- บอก-แนะนำเพื่อนในสิ่งที่ดี	12	12	3	-	25	-
- แบ่งปันทรัพย์สินของใช้ให้คนยากจน	10	17	-	-	25	-
- แบ่งปันของเล่นให้เพื่อนหรือพี่-น้อง	21	5	1	-	19	6
เรื่องที่ 4 ความเมตตากรุณา						
- ช่วยเหลือเพื่อนที่ลำบากตามโอกาส	15	12	-	7	16	2
- ช่วยเหลือสัตว์ที่บาดเจ็บตามโอกาส	25	2	-	2	21	2
- พุดจาไพเราะไม่เหยียดหยามเพื่อน	19	4	4	3	17	5
- อ่อนน้อมสุภาพไม่รังแกผู้อื่นกว่า	17	9	1	5	18	2
- แผ่เมตตาได้	27	-	-	-	24	1

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พฤติกรรมทางจริยธรรม	ห้องทดลอง (27)			ห้องควบคุม (25)		
	ดี	ปานกลาง	ควรแก้ไข	ดี	ปานกลาง	ควรแก้ไข
เรื่องที่ 5 ความซื่อสัตย์สุจริต						
- พูดความจริงไม่โกหกหลอกลวง	14	12	1	3	19	3
ตัวเองและผู้อื่น						
- รักษาสัญญาข้อตกลงในห้องเรียน	-	27	-	-	6	19
- ทำการบ้านด้วยตัวเองไม่ลอกเพื่อน	26	1	1	-	16	9
- ไม่คดโกงในการเล่นหรือการทำงาน	25	2	-	-	16	9
- ไม่ขโมยของของผู้อื่น	27	-	-	-	24	1
เรื่องที่ 6 ความมีน้ำใจเป็นธรรม						
   ให้ลำเอียง						
- บอกเหตุผลตามความจริงไม่เกรงกลัวสิ่งใด	27	-	-	-	25	-
- รักและเอื้อเฟื้อต่อเพื่อนเท่า ๆ กัน	7	20	-	-	25	-
- ซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่น	17	10	-	-	25	-
- ไม่ใช้อารมณ์ตัดสินเรื่องราวใด ๆ	17	6	4	-	20	5

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 16 (ต่อ)

พฤติกรรมทางจริยธรรม	ห้องทดลอง (27)			ห้องควบคุม (25)		
	ค	ปานกลาง	ควรแก้ไข	ค	ปานกลาง	ควรแก้ไข
เรื่องที่ 7 ความอดทนอดกลั้น						
- พยายามทำงานให้เสร็จตามเวลาที่กำหนด	19	3	5	6	13	6
- ควบคุมอารมณ์ในการทำงานและการเล่น	13	10	4	-	25	-
- ให้อภัยแก่เพื่อนที่ไม่มีเจตนาร้าย	11	10	6	-	20	5
- ไม่ร้องไห้หรือโมโหเมื่อถูกล้อเลียน	6	15	6	-	13	12
- ไม่บ่นหรือฟ้องครูเวลาทำงาน	17	7	3	-	10	15
เรื่องที่ 8 ความไม่เห็นแก่ตัว						
- ไม่นำของใช้ส่วนรวมมาใช้ส่วนตัว	7	19	1	2	18	5
- ไม่แซงแถวเมื่อมาที่หลัง	10	16	1	-	24	1
- ไม่เอาเปรียบเพื่อนในการเล่นหรือทำงาน	-	26	1	5	16	4
- ช่วยเหลือเพื่อนที่, น้อง ตามแต่โอกาสที่มี	-	27	1	-	24	1
- ไม่แย่งหรือทะเลาะถกเถียงเมื่อเมื่อทำงานหรือเล่น	4	20	3	-	15	10

จากตารางที่ 16 แสดงว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่สาม (กลุ่มทดลอง 27 คน) (กลุ่มควบคุม 25 คน) มีพฤติกรรมทางจริยธรรมทั้ง 8 เรื่อง อยู่ในระดับ ดี ปานกลาง และ ควรแก้ไข ดังนี้

1) พฤติกรรมทางจริยธรรม เรื่อง ความรับผิดชอบ

กลุ่มทดลอง มีพฤติกรรมอยู่ในระดับต่าง ๆ จำแนกจำนวนมากที่สุดของแต่ละระดับ คือ

ระดับดี - ดูแลรักษาเสื้อผ้าของใช้ให้อยู่ในสภาพดี จำนวน 25 คน

ระดับปานกลาง เล่นการจับ-เวลาและกติกากำหนด จำนวน 27 คน

ระดับควรแก้ไข หน่วยงานที่ได้รับมอบหมายตามกำหนดเวลาจำนวน 4 คน

สรุปพฤติกรรมส่วนใหญ่ อยู่ในระดับดี

กลุ่มควบคุม มีพฤติกรรมอยู่ในระดับต่าง ๆ จำแนกจำนวนมากที่สุดของแต่ละระดับ คือ

ระดับดี - ตั้งใจศึกษาเล่าเรียนอยู่เสมอ จำนวน 5 คน

ระดับปานกลาง ดูแลรักษาเสื้อผ้าของใช้ให้อยู่ในสภาพดี, ช่วยรักษาความสะอาดและถนนของใช้ในโรงเรียนและเล่นตามวัน-เวลา และกติกากำหนด จำนวน 19 คน

ระดับควรแก้ไข ตั้งใจศึกษาเล่าเรียนอยู่เสมอ, หน่วยงานที่ได้รับมอบหมายตามกำหนดเวลา จำนวน 4 คน

สรุปพฤติกรรมส่วนใหญ่ อยู่ในระดับปานกลาง

2) พฤติกรรมทางจริยธรรม เรื่อง ความมีระเบียบวินัยและตรงต่อเวลา

กลุ่มทดลอง มีพฤติกรรมอยู่ในระดับต่าง ๆ จำแนกจำนวนมากที่สุดของแต่ละระดับ คือ

ระดับดี - มาโรงเรียนและกลับบ้านตรงต่อเวลา จำนวน 27 คน

ระดับปานกลาง - เข้าแถวซื้ออาหารเป็นระเบียบ จำนวน 23 คน

ระดับควรแก้ไข - จดงานในสมุดเป็นระเบียบเรียบร้อยและเข้าแถวซื้ออาหารเป็นระเบียบ จำนวน 4 คน

สรุปพฤติกรรมส่วนใหญ่ อยู่ในระดับดี

กลุ่มควบคุม มีพฤติกรรมอยู่ในระดับต่าง ๆ จำแนกจำนวนมากที่สุดของแต่ละระดับ
คือ

- ระดับดี - ปฏิบัติตามกฎของโรงเรียนสม่ำเสมอ จำนวน 5 คน
ระดับปานกลาง - มาโรงเรียนและกลับบ้านตรงต่อเวลา, เข้าแถวซื้ออาหารเป็น
ระเบียบและเคารพอ่อนน้อมมีมารยาทต่อผู้ใหญ่ทุกคนจำนวน 25 คน
ระดับควรแก้ไข - จดงานในสมุดเป็นระเบียบเรียบร้อย จำนวน 9 คน

สรุป พฤติกรรมส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง

3) พฤติกรรมทางจริยธรรม เรื่อง ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และเสียสละ

กลุ่มทดลอง มีพฤติกรรมอยู่ในระดับต่าง ๆ จำแนกจำนวนมากที่สุดของแต่ละระดับ คือ

- ระดับดี - แบ่งปันของเล่นให้เพื่อนหรือพี่น้อง จำนวน 21 คน
ระดับปานกลาง - แบ่งปันทรัพย์สินของใช้ให้คนยากจน จำนวน 17 คน
ระดับควรแก้ไข - แบ่งปันของใช้ให้เพื่อนยืม จำนวน 12 คน

สรุป พฤติกรรมส่วนใหญ่อยู่ในระดับดี

กลุ่มควบคุม มีพฤติกรรมอยู่ในระดับต่าง ๆ จำแนกจำนวนมากที่สุดของแต่ละระดับ
คือ

- ระดับดี - ช่วยเพื่อนครูและเพื่อนตามโอกาส จำนวน 4 คน
ระดับปานกลาง - แบ่งปันของใช้ให้เพื่อนยืม, บอก-แนะนำเพื่อนในสิ่งที่ดี, แบ่งปัน
ทรัพย์สินของใช้ให้คนยากจน จำนวน 25 คน
ระดับควรแก้ไข - แบ่งปันของเล่นให้เพื่อนหรือพี่น้อง จำนวน 6 คน

สรุป พฤติกรรมส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง

4) พฤติกรรมทางจริยธรรม เรื่อง ความเมตตากรุณา

กลุ่มทดลอง มีพฤติกรรมอยู่ในระดับต่าง ๆ จำแนกจำนวนมากที่สุดของแต่ละระดับ คือ

- ระดับดี - แม่เมตตาได้ จำนวน 27 คน
 ระดับปานกลาง - ช่วยเหลือเพื่อนที่ลำบากตามโอกาส จำนวน 12 คน
 ระดับควรแก้ไข - พุดจาไฟเพราะไม่เหยียดหยามเพื่อน จำนวน 4 คน

สรุป พฤติกรรมส่วนใหญ่อยู่ในระดับดี

กลุ่มควบคุม มีพฤติกรรมอยู่ในระดับต่าง ๆ จำแนกจำนวนมากที่สุดของแต่ละระดับ
 คือ

- ระดับดี - ช่วยเหลือเพื่อนตามโอกาส จำนวน 7 คน
 ระดับปานกลาง - แม่เมตตาได้ จำนวน 24 คน
 ระดับควรแก้ไข - พุดจาไฟเพราะไม่เหยียดหยามเพื่อน จำนวน 5 คน

สรุป พฤติกรรมส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง

5) พฤติกรรมทางจริยธรรม เรื่อง ความซื่อสัตย์สุจริต

กลุ่มทดลอง มีพฤติกรรมอยู่ในระดับต่าง ๆ จำแนกจำนวนมากที่สุดของแต่ละระดับ
 คือ

- ระดับดี - ไม่ขโมยของของผู้อื่น จำนวน 27 คน
 ระดับปานกลาง - รักษาสัญญาข้อตกลงในห้องเรียน จำนวน 27 คน
 ระดับควรแก้ไข - พุดความจริงไม่โกหกหลอกลวงตัวเองและผู้อื่น และ ทำการบ้าน
 ด้วยตัวเองไม่ลอกเพื่อน จำนวน 1 คน

สรุป พฤติกรรมส่วนใหญ่อยู่ในระดับดี

กลุ่มควบคุม มีพฤติกรรมอยู่ในระดับต่าง ๆ จำแนกจำนวนมากที่สุดของแต่ละระดับ
 คือ

- ระดับดี - พุดความจริงไม่โกหกหลอกลวงตัวเองและผู้อื่น จำนวน 3 คน
 ระดับปานกลาง - ไม่ขโมยของของผู้อื่น จำนวน 24 คน
 ระดับควรแก้ไข - รักษาสัญญาข้อตกลงในห้องเรียน จำนวน 19 คน

สรุป พฤติกรรมส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง

6) พฤติกรรมทางจริยธรรม เรื่อง ความมีน้ำใจเป็นธรรมไม่ลำเอียง

กลุ่มทดลอง มีพฤติกรรมอยู่ในระดับต่าง ๆ จำแนกจำนวนมากที่สุดของแต่ละระดับ
คือ

ระดับดี - บอกเหตุผลตามความจริงไม่เกรงกลัวสิ่งใด จำนวน 27 คน

ระดับปานกลาง - รักและเอื้อเฟื้อต่อเพื่อนเท่า ๆ กัน จำนวน 20 คน

ระดับควรแก้ไข - ไม่ใช้อารมณ์ตัดสินเรื่องราวใด ๆ จำนวน 4 คน

สรุป พฤติกรรมส่วนใหญ่อยู่ในระดับดี

กลุ่มควบคุม มีพฤติกรรมอยู่ในระดับต่าง ๆ จำแนกจำนวนมากที่สุดของแต่ละระดับ
คือ

ระดับดี - แบ่งกลุ่มทำงานเท่า ๆ กัน จำนวน 1 คน

ระดับปานกลาง - บอกเหตุผลตามความจริงไม่เกรงกลัวสิ่งใด, รักและเอื้อเฟื้อ
ต่อเพื่อนเท่า ๆ กัน, ซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่น จำนวน 25 คน

ระดับควรแก้ไข - ไม่ใช้อารมณ์ตัดสินเรื่องราวใด ๆ จำนวน 5 คน

สรุปพฤติกรรมส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง

7) พฤติกรรมทางจริยธรรม เรื่อง ความอดทนอดกลั้น

กลุ่มทดลอง มีพฤติกรรมอยู่ในระดับต่าง ๆ จำแนกจำนวนมากที่สุดของแต่ละระดับ
คือ

ระดับดี - พยายามทำงานให้เสร็จตามเวลาที่กำหนด จำนวน 19 คน

ระดับปานกลาง - ไม่ร้องไห้หรือโมโหเมื่อถูกล้อเลียน จำนวน 15 คน

ระดับควรแก้ไข - ให้อภัยแก่เพื่อนที่ไม่มีเจตนาร้าย และ ไม่ร้องไห้หรือโมโหเมื่อ
ถูกล้อเลียน จำนวน 6 คน

สรุป พฤติกรรมส่วนใหญ่อยู่ในระดับดี

กลุ่มควบคุม มีพฤติกรรมอยู่ในระดับต่าง ๆ จำแนกจำนวนมากที่สุดของแต่ละระดับ
คือ

- ระดับดี - พยายามทำงานให้เสร็จตามเวลาที่กำหนด จำนวน 6 คน
- ระดับปานกลาง - ควบคุมอารมณ์ในการทำงานและการเล่น จำนวน 25 คน
- ระดับควรแก้ไข - ไม่บ่นหรือฟ้องครูเวลาทำงาน จำนวน 15 คน

สรุป พฤติกรรมส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง

8) พฤติกรรมทางจริยธรรม เรื่อง ความไม่เห็นแก่ตัว

กลุ่มทดลอง มีพฤติกรรมอยู่ในระดับต่าง ๆ จำแนกจำนวนมากที่สุดของแต่ละระดับ
คือ

- ระดับดี - ไม่แข่งแฉกเมื่อมาที่หลัง จำนวน 10 คน
- ระดับปานกลาง - ช่วยเหลือเพื่อนพี่น้องตามแต่โอกาส จำนวน 27 คน
- ระดับควรแก้ไข - ไม่แย่งหรือทะเลาะถกเถียงเมื่อเวลาทำงานหรือเล่น
จำนวน 3 คน

สรุป พฤติกรรมส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง

กลุ่มควบคุม มีพฤติกรรมอยู่ในระดับต่าง ๆ จำแนกจำนวนมากที่สุดของแต่ละระดับ
คือ

- ระดับดี - ไม่เอาเปรียบเพื่อนในการเล่นหรือทำงาน จำนวน 5 คน
- ระดับปานกลาง - ไม่แข่งแฉกเมื่อมาที่หลังและช่วยเหลือเพื่อนพี่น้องตามแต่โอกาส
จำนวน 27 คน
- ระดับควรแก้ไข - ไม่แย่งหรือทะเลาะถกเถียงเมื่อทำงานหรือเล่น จำนวน 10 คน

สรุป พฤติกรรมส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง